

## Trouw in het minste

‘Wie trouw is in het geringste, is ook in het grote trouw’ (Luk. 16:10).

Hoe kostelijk en vol van betekenis zijn de onderwijzingen van het Woord van God! Het deelt ons de gedachten van God mee over alle verhoudingen die voor ons van belang kunnen zijn. Zijn gedachten over zowel het hoogste als het kleinste worden ons geopenbaard. Wij vinden in het Woord van God zowel een onwrikbare grondslag voor ons geloof als een onbedrieglijk richtsnoer voor onze wandel.

Hoe neerbuigend betoont de Heiland Zich in Lukas 16, als Hij Zijn discipelen een gelijkenis vertelt, om hen daardoor te leren hoe zij zich in ‘het minste’ te gedragen hebben. En wat noemt de Heer ‘het minste’? De aardse goederen, de ‘ongerechte mammon’. Ach, het zijn juist die dingen die de meeste mensen, en helaas ook zovele Christenen, het belangrijkste schijnen te vinden.

Welk standpunt moeten wij dan met betrekking tot deze dingen innemen? Wij hebben ons als ‘rentmeesters’ die over ‘vreemd goed’ gesteld zijn, te beschouwen. Niet in de zin dat wij ernaar moeten streven om het ons toevertrouwde goed zoveel mogelijk te vermeerderen. Nee, de Heer Jezus stelt ons het beeld van een ‘onrechtvaardige rentmeester’ ter navolging voor ogen. In de vermeerdering van het goed is hem niets gelegen. Hij weet dat de tijd nadert dat hij zijn rentmeesterschap moet neerleggen en nu probeert hij, zolang hij nog vrij over de goederen kan beschikken, met deze het aantal van zijn vrienden te vergroten en op deze wijze voor de toekomst zorg te dragen. Hij eigent zich het geld van zijn heer niet toe, maar maakt zich er vrienden mee, terwijl hij de schuldenaren van zijn heer wél doet.

Hoe eenvoudig en toch hoe indrukwekkend en gewichtig zijn deze onderwijzingen! Ten eerste hebben wij dus het ons toevertrouwde aardse goed als ‘het minste’, als iets ‘vreemds’ te beschouwen. Daarmee is ons gezegd welke waarde deze dingen voor ons hebben. De Heer Jezus werd arm om onzentwil. Hij had niets waarop Hij Zijn hoofd kon neerleggen. En wij lezen: ‘Nu is de godsvrucht met tevredenheid inderdaad een groot gewin; want wij hebben niets in de wereld ingebracht, en het is duidelijk, dat wij er ook niets uit kunnen wegdragen. Hebben wij echter voedsel en kleding, dan zullen wij daarmee tevreden zijn’ (1 Tim. 6:6-8).

De aardse goederen hebben daarom slechts deze waarde voor ons, dat zij ons strekken tot middelen ter bevrediging van onze lichamelijke behoeften op onze reis door de woestijn. Wij ontvangen ze met dankbaarheid uit de hand van onze hemelse Vader. Hij reikt ze ons toe, want Hij weet wat wij nodig hebben. Hij zorgt voor ons en heeft in Zijn Woord beloofd dat ons al ‘deze dingen’ erbij gegeven zullen worden (Luk. 12:30-31). Hem mogen en moeten wij daarom ook met betrekking tot onze uitwendige omstandigheden volkomen vertrouwen.

Maar zodra wij het ons toevertrouwde ‘vreemde’ als ons eigendom beginnen te beschouwen, zodra wij de ‘geldzucht’ veroorloven in onze harten post te vatten, handelen wij niet alleen zeer dwaas, maar begeven we ons ook in een van de grootste gevaren, want de geldzucht is een wortel van alle kwaad en de dienst van de mammon sluit de dienst van God geheel en al buiten.

Aan de andere kant bestaat voor ons de mogelijkheid om deze geringe dingen wanneer zij ons geschonken zijn, op zo’n wijze te gebruiken dat wij in de eeuwigheid de vruchten ervan zullen genieten. ‘Maar laten wij niet moe worden in goeddoen; want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij niet verslappen’ (Gal. 6:9). ‘Beveel de rijken in de tegenwoordige eeuw niet hoogmoedig te zijn en hun

hoop niet te stellen op de onzekerheid van de rijkdom, maar ... om wél te doen, rijk te zijn in goede werken: om vrijgevig te zijn en mededeelzaam. Zo leggen zij voor zichzelf een goed fundament weg voor de toekomst, opdat zij het ware leven grijpen' (1 Tim. 6:17-19).

Wat een wonderbare genade! Zij brengt de geringste dingen van dit leven met de heerlijke schatten van de eeuwigheid in verbinding. Welk een aanmoediging om in het minste getrouw te zijn! Wat een ernstige waarschuwing sluit zich echter bij deze aanmoediging aan: 'Wie trouw is in het geringste, is ook in het grote trouw; en wie in het geringste onrechtvaardig is, is ook in het grote onrechtvaardig. Als gij dan in de ongerechte mammon niet trouw zijt geweest, wie zal u het ware toevertrouwen? En als gij in dat van een ander niet trouw zijt geweest, wie zal u het uwe geven?' (Luk. 16:10-12).

Het ogenblik komt steeds dichterbij dat onze trouwe Heer komen zal, om ons in het Vaderhuis te brengen. Met dat ogenblik zal ook de tijd komen waarop ons het 'waarachtige', het onze, dat wat werkelijk van ons is, gegeven zal worden. Dat de Heer ons genade mag geven dat wij in de korte tijd waarin ons nog het 'minste', het 'vreemde', de 'ongerechte mammon' is toevertrouwd, trouw bevonden worden, opdat Hij ons binnenkort in het volle genot van datgene wat het 'onze' is, kan binnenvoeren! Laat ons met de blik op de eeuwige woningen niet moe worden anderen wél te doen!